



OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

26. september 2021

NEDELJA	26. MED LETOM – SLOMŠKOVA
26.09.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Ano, Antona, Jožeta in Berto Veber 10.00 za +Martina Rotar, obl.
Ponedeljek	Vincencij Pavelski, ustanovitelj lazaristov
27.09.	19.00 za +Franca Arnšek
Torek	Venčeslav
28.09.	19.00 za +Viktorja Potočnik
Sreda	Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli
29.09	19.00 za +Zinko Vrhovnik
Četrtek	Hieronim
30.09.	8.00 na Pernovem za +Jožeta Arh
Petek	Terezija Deteta Jezusa – prvi petek
01.10.	19.00 za +Olgo Kugler
Sobota	Angeli varuhi – prva sobota
02.10.	8.00 za +Rozalijo in Jožefa Ašenberger
NEDELJA	27. MED LETOM – ROŽNOVENSKA
03.10.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Slavka in Julijano Reher, obl. 10.00 za +Borisa Golavšek

26. NEDELJA MED LETOM - SLOMŠKOVA

Evangelij

JEZUSOV UČENEC JE DRUGIM SLUŽABNIK

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas so Jezus in njegovi učenci prepotovali Galilejo, vendar ni

Evangelij

SPREJEMAJMO VSE, KI NISO PROTI NAM

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas je Janez rekel Jezusu: »Učitelj, nekoga smo videli, da je v tvojem imenu izganjal hude duhove, in smo mu branili, ker ni hodil za nami.« Jezus pa je rekel: »Ne branite mu! Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. Kdor ni proti nam, je za nas. Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam – zagotovo ne bo izgubil svojega plačila. Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje.

Če te tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš pohabljen v življenje, kakor da bi imel obe roki, pa bi prišel v peklenko dolino, v neugasljivi ogenj. Če te tvoja noga pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš hrom v življenje, kakor da bi imel obe nogi, pa bi bil vržen v peklenko dolino. Če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni! Bolje je zate, da prideš z enim očesom v Božje kraljestvo, kakor da bi imel obe očesi, pa bi bil vržen v peklenko dolino, kjer njihov črv ne umre in njihov ogenj ne ugasne.«

DUHA OZKOSRČNOSTI, REŠI NAS, O GOSPOD!

V današnjem prvem berilu smo slišali, kako je Jozue prišel k judovskemu voditelju Mojzesu tožarit dva moža, ki sta prerokovala v šotorih. Mislil si je, da jima bo Mojzes to prepovedal delati, na njegovo veliko začudenje pa je odvrnil: »O, da bi vse Gospodovo ljudstvo prerokovalo!« Nekaj podobnega, skoraj enakega, so morali slišati tudi Jezusovi apostoli. Po ustih svojega zastopnika Janeza so Učitelju poročali, da so zasačili nekoga, ki je v njegovem imenu izganjal hude duhove. Prepovedali so mu to delati, ker ni hodil z njimi. Mi pa smo slišali Jezusov odgovor: »Ne branite mu! Kdor ni proti nam, je z nami.«

Jezusu je tuja naša človeška ozkosrčnost. Rad bi nas napravil bolj odprte, da bi ne bili sodniki svojih bližnjih, temveč njihovi prijatelji, zavedajoč se, da nas ima Bog vse enako rad kljub vsem našim napakam in slabostim.

Bog hoče, da bi vsi »prerokovali«. Da bi bili napovedovalci prihodnjih reči. S svojim življenjem naj bi nakazovali podobo novega, odrešenega človeštva. Biti bi morali graditelji Božjega kraljestva, za prihod katerega molimo vsak dan v očenašu. Biti bi morali graditelji pravičnosti, miru, medsebojne potrpežljivosti, odpuščanja. Z eno besedo: biti bi morali preroki odnosov, ki bodo vladali v svetu, ki mu pravimo večnost. Osnovni zakon tega sveta je ljubezen. Ali moremo ljubezni, ki je ozkosrčna, še reči ljubezen?

Prvi kristjani so bili napolnjeni z duhom ljubezni in so prerokovali z veliko močjo. In v čem se kaže moč ljubezni? Ljubezen se začne doma. Je potrpežljiva, prizanesljiva, ne obsoja, ne išče svojega. Sad resnične pobožnosti bi morala biti prav taka ljubezen, ki jo ponavadi tako pogrešamo v naših medčloveških odnosih. Bog nas ne kliče, da bi ljubili »ves svet«, kliče nas, da bi ljubili tiste ljudi, ki jih je postavil v naš vsakdanji svet. Ta je morda majhen, toda prepojen z ljubeznijo postane velik. Segaj v večnost.

Po: S. Čuk, Misli srca



Blaženi Anton Martin Slomšek in naš čas

V vsaki naši življenjski situaciji lahko najdemo zglede iz življenja bl. Antona Martina Slomška, ki jih lahko posnemamo. Čas v katerem je Slomšek živel je bil vse prej kot lahek, tako v verskem, vzgojnem, kulturnem, kot tudi političnem. Iz njegove strani je bila potrebna odločnost, da je kot duhovnik in potem kot škof vodil zaupane mu vernike in spodbujal Slovence, naj ohranjajo svoj jezik, svojo nacionalno identiteto v obdobju, ko Slovenija še ni bila neodvisna.

Učinkovitost njegovega pastoralnega dela ni bila samo sad njegove genialnosti, ampak je temeljila na njegovo svetosti, to je njegovi veri, upanju in ljubezni do Boga.

Iz Slomškovega življenja vidimo, kako je rasel v ljubezni do Gospoda in drugih. To se kaže v tem, kako je vedno manj živel zase in vedno bolj za druge. Ta ogenj Božje ljubezni se je vedno bolj vnemal v njegovem srcu in postajal luč za druge. Biti ljudje za druge, to je pot, ki nam jo kaže naš prvi blaži Slovenec Anton Martin Slomšek. To je pot ljubezni in zaupanja v Boga in ne v naše človeške zmožnosti.

Slomšek je vedel, kako potrebna je človeku vzgoja, da bi lahko ljudje postali zreli, se pravi tisti, ki so se sposobni odločati za prave vrednote. Pot do osebne zrelosti nas pelje preko molitve. Molitev je izvir vseh darov in korenina dobrih del. Je naša »lestev« k Bogu, je protistrup vsem nevarnostim, ki nam pretijo, je kompas, ki nam pomaga najti pravo smer sredi različnih mnenj in pogledov.

Naj nam bo Slomškov zgled tisti, ki nas vodi na pravo pot dobrega državljana in kristjana.

Nadžkof Alojzij Cvikl